

Årsberetning for Flyktningshjelpen - 2013

Historisk høy aktivitet og en tid for omstilling

Flyktningshjelpen leverte i 2013 hjelp og beskyttelse til om lag 4,4 millioner mennesker i 25 land og hadde en omsetning på over 1,8 milliarder norske kroner. Både antall mottakere av hjelp og omsetningen er den høyeste i organisasjonens historie. Beredskapsstyrkene hadde også høyere aktivitet enn noen gang med tilsvarende 212 årsverk fordelt på nærmere 600 enkeltoppdrag hvor personell ble stilt til rådighet for FN og andre internasjonale organisasjoner.

Flyktningshjelpen er Norges største internasjonale humanitære organisasjon og har en sentral posisjon i det internasjonale nødhjelpsarbeidet rettet mot flyktninger og internt fordrevne. Flyktningshjelpen har en tydelig norsk forankring, men samtidig en betydelig internasjonal profil. I 2013 bidro norske myndigheter med 35 prosent av den totale omsetningen, utenlandske donorer bidro med 62 prosent, mens de resterende 3 prosent primært kom fra private, norske givere. EUs nødhjelpsorgan, ECHO, er nå Flyktningshjelpens nest største bidragsyter.

I 2013 ble det gjennomført en omfattende omorganisering, hvor flere av støttefunksjonene ble flyttet nærmere feltoperasjonene samtidig som beslutningsmyndighet ble flyttet nedover i organisasjonsstrukturen. Den nye organisasjonen legger også et grunnlag for en ytterligere styrking av samarbeidet med donorer og partnere. Etter vel fem år i Flyktningshjelpen, gikk Elisabeth Rasmussen av som generalsekretær for å gå inn i stillingen som assisterende direktør i Verdens matvareprogram (WFP). Jan Egeland ble ansatt som ny generalsekretær i Flyktningshjelpen og startet arbeidet i august 2013.

Programvirksomheten

Flyktningshjelpen har fem kjernekompetanseområder. Bygging av husly og skoler er fremdeles den største med 48 prosent av totale programkostnader, etterfulgt av utdanning (23 prosent), informasjon, rådgivning og juridisk hjelp (15 prosent), matvaresikkerhet (7 prosent) og vann/sanitær/hygiene (7 prosent). Sistnevnte har som et nytt kompetanseområde hatt en sterk utvikling dette året. Utdanning ble i større grad anerkjent som viktig også i krisesituasjoner, og var en sentral del av den akutte responsen i Sør-Sudan og som følge av Syria-krisen.

Husly og det juridiske programmet har de siste årene blitt tettere integrert, noe som har bidratt til at talsmannsarbeidet i større grad bygger på funn og informasjon fra Flyktningshjelpens egne program. Talsmannsarbeidet knyttet til utdanning har også blitt styrket, og organisasjonens første pilotprosjekt mot kjønnsbasert vold ble startet opp i de syriske flyktningleirene i Kurdistan i Nord-Irak i 2013.

Flyktningshjelpen hadde i 2013 aktiviteter i 25 land: Burkina Faso, Mali, Elfenbenskysten, Den demokratiske republikk Kongo, Jemen, Kenya, Somalia, Etiopia, Djibouti, Liberia, Sør-Sudan, Uganda, Zimbabwe, Afghanistan, Pakistan, Myanmar, Sri Lanka, Iran, Irak, Libanon, Jordan, Palestina, Syria, Colombia og Georgia. Organisasjonens tilstedeværelse ble faset ut på Sri Lanka og i Georgia, og programmet i Uganda skal avsluttes i 2014. Av de om lag 4,4 millioner flyktninger og internt fordrevne som Flyktningshjelpen støtter, er 51 prosent kvinner og jenter.

Økt responskapasitet og forbedret tilgang til mennesker på flukt

Som en respons på Syriakrisen ble Flyktningshjelpens Emergency Response Team i 2013 sendt ut til Jordan, Tyrkia (operasjoner over grensen til Syria) og den kurdiske regionen i Irak. På slutten av året ble det mobilisert for utsending til Sør-Sudan og teamet har i tillegg bistått Iran, Afghanistan og Pakistan med utviklingen av beredskapsplaner.

Det nyetablerte nødhjelpsprogrammet i Nord-Syria hadde ved utgangen av året bistått 250 000 mennesker i tre provinser. Arbeidet skjer i samarbeid med lokale nødhjelpsaktører og omfatter distribusjon, vann og sanitær, rehabilitering av mottak for fordrevne og vertsfamiliehus, etablering og oppfølging av flyktningleirer, samt oppussing av skoler og støtte til utdanningssektoren. Samtidig har Flyktningshjelpens aktiviteter i Jordan, Libanon og Irak ekspandert kraftig, både i volum og tematiske sektorer. Relativt størst vekst var det i Nord-Irak, som følge av den store økningen i antall flyktninger i området, og Flyktningshjelpen arbeider nå i fire leirer i tillegg til en transittleir i provinsene Erbil og Dohuk. I Jordan tilbys det nå husly til flyktninger også utenfor leirene, mens man i Libanon har gjort viktige fremskritt i arbeidet med å integrere syriske barn i libanesiske skoler.

På Afrikas Horn ble det innført nye kjerneaktiviteter i hele regionen, blant annet informasjon, rådgivning og juridisk hjelp samt vann og sanitær. I Somalia åpnet Flyktningshjelpen nye kontorer i strategiske returområder og det ble i tillegg startet programvirksomhet i Djibouti samt et pilotprosjekt i Eritrea. Arbeidet i Jemen ble utvidet gjennom etableringen av to satellittkontorer og oppstart av aktiviteter knyttet til utdanning og matvaresikkerhet. Mot slutten av 2013 utvidet Flyktningshjelpen sin feltoperasjon i Etiopia til Gambella for å hjelpe nyankomne flyktninger fra Sør-Sudan.

I begynnelsen av 2013 etablerte Flyktningshjelpen et landkontor i Mali for å kunne bistå internt fordrevne med juridisk rådgivning, husly, distribusjon av nødhjelpsartikler, utdanning og bedring av de sanitære forholdene i sørlige byer som Bamako, Segou og Mopti. Mot slutten av året lyktes det også Flyktningshjelpen å etablere en tilstedeværelse i returområdene i Timbuktu og Gao i nord. Virksomheten i Burkina Faso ble innlemmet som en del av landprogrammet i Mali der arbeidet er fokusert på husly i flyktningleirer. I Den demokratiske republikk Kongo fortsatte Flyktningshjelpen å øke omfanget av nødhjelpsarbeidet til nye områder i Nord-Kivu. En base ble opprettet i Nobili for raskt å kunne respondere på den humanitære krisen nær grensen til Uganda.

Landprogrammene i Iran, Pakistan og Afghanistan fortsatte i 2013 å opprettholde sitt fokus på afghanske flyktninger som en konsekvens av den vanskelige humanitære- og sikkerhetsmessige situasjonen i regionen. For å bli bedre rustet til å møte utfordringene i det skiftende humanitære landskapet, har Flyktningshjelpen i Afghanistan utvidet sin virksomhet til provinsene Kandahar og Kunar - begge områder med store udekkede humanitære behov. I Myanmar jobbes det stadig med å ekspandere virksomheten i sør-øst, i grenseområdene nær Thailand.

Sikkerhet

Flyktningshjelpen ble igjen rammet av kidnapping i juli 2013, da to ansatte og en innleid sjåfør ble bortført i Afghanistan. De kidnappede ble løslatt uskadd 12 dager senere. Denne hendelsen testet igjen organisasjonens krisehåndteringsevne, både ved hovedkontoret og i felt. Flyktningshjelpen har et kontinuerlig fokus på å forbedre sine sikkerhetssystemer og som et ledd i dette arbeidet ble det utarbeidet en ny sikkerhetspolicy i 2013

Flyktninghjelpens beredskapsstyrker

Flyktninghjelpens beredskapsstyrker bidrar med støtte til internasjonale operasjoner i alle stadier av en krise. I tillegg bidrar beredskapsstyrkene med overvåking og varsling, gjenoppbygging og utvikling av bærekraftige stats-/styringsstrukturer og demokrati. Beredskapsstyrkene består av 850 personer med variert yrkesbakgrunn som til enhver tid står klare til å reise ut på oppdrag i internasjonale operasjoner på 72 timers varsel.

Beredskapsstyrkene leverte et rekordhøyt antall årsverk til internasjonale, regionale og nasjonale aktører i deres arbeid med å forebygge og respondere på ulike typer humanitære utfordringer i 2013. De humanitære utfordringene som bidro til størst etterspørsel etter beredskapspersonell var konfliktene i Syria og Den sentralafrikanske republikk samt tyfonen på Filippinene. Beredskapsstyrkene bidro totalt med 212 årsverk fordelt på nærmere 600 enkeltoppdrag.

80 prosent av årsverkene kom i form av eksperter sendt ut gjennom NORCAP. De resterende 20 prosent var fordelt på spesialstyrkene GenCap, ProCap, ACAPS og MSU. I løpet av 2013 fikk NORCAP 698 personalforespørsler fra sine partnerorganisasjoner. Dette resulterte i 357 oppdrag totalt. Koordinering/ledelse og beskyttelse var de to største oppdragskategoriene og utgjorde 39 prosent av alle oppdragene.

Flyktninghjelpen styrket i 2013 oppfølgingen av medlemmer av beredskapsstyrkene som kommer tilbake fra oppdrag. Dette inkluderte blant annet en mer systematisk rapportering og debriefing og flere medlemmer valgte også å benytte tilbudet om ytterligere oppfølging med psykolog. Det har videre blitt lagt økt vekt på kommunikasjon, og en styrket overvåking, rapportering og informasjonsspredning har bidratt til langt bedre synlighet av beredskapsstyrkenes arbeid gjennom året.

Informasjons- og talsmannsarbeid

Flyktninghjelpen arbeider aktivt for å bedre beskyttelsen av flyktninger og internt fordrevne gjennom påvirkningsarbeid i programland, i internasjonale fora og i Norge. I 2013 la organisasjonen særlig vekt på arbeidet med landrettigheter, sikring av tilgang til assistanse for flyktninger og internt fordrevne, fordrivelse relatert til klimaendringer og naturkatastrofer, regelverket innen den humanitære bransjen for å hindre støtte til terrorisme samt arbeid knyttet til diverse krisesituasjoner i verden, deriblant Syria.

Flyktninghjelpen har de siste årene gjennomført en rekke landstudier knyttet til kvinners rett til hus, land og eiendom fra Afghanistan, Ecuador/Colombia, Libanon, Liberia, Palestina (Gaza) og Sør-Sudan. Studiene ble i 2013 presentert på ulike internasjonale konferanser og vil i tillegg følges opp i de respektive landene som er omfattet av studiene. I Mali gjennomførte Flyktninghjelpen et studie for å utvikle bedre metoder for å bistå fordrevne i nord. I DR Kongo har Flyktninghjelpen aktivt arbeidet for at alle parter skal bidra til beskyttelse av sivile, og ikke begrense tiltakene til militæroperasjoner alene.

Flyktninghjelpen, i samarbeid med FNs nødhjelpsorgan OCHA, ga i 2013 ut en rapport om forebygging av terrorisme: "Study of the impact of donor counter-terrorism measures on principled humanitarian action". Rapporten har lagt et grunnlag for konstruktive prosesser med FN, donorer og frivillige organisasjoner for å få etablert et regelverk og kontraktformuleringer som bedre er tilpasset humanitært arbeid.

Klimaendringer og flukt

For å bidra til sterkere beskyttelse av dem som drives på flukt av naturkatastrofer og som følge av klimaendringer, arbeider Flyktninghjelpen aktivt internasjonalt for å få inn klausuler i lovverk som omhandler kriseforebygging og krisehåndtering. I 2013 ble dette inkludert i nye

lovforslag i flere øst-afrikanske land. Dersom disse blir vedtatt, er det første gang fordrevne som krysser en grense som følge av klimarelatert flukt blir sikret juridiske rettigheter.

Flyktningshjelpen har sammen med partnere sørget for at mennesker på flukt har blitt et tema i klimaforhandlingene og global koordinering for forebygging og reduksjon av naturkatastrofer. Nanseninitiativet, som er en statsledet prosess med Norge og Sveits i spissen, arbeider med å etablere en dialog om beskyttelse for dem som drives på flukt av naturkatastrofer og klimaendringer. Flyktningshjelpen bidro inn i de to første regionale konsultasjonene, som har blitt gjennomført i Stillehavet og Mellom-Amerika.

Dokumentasjon om internt fordrevne

Gjennom Flyktningshjelpens Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) i Genève overvåkes situasjonen for internt fordrevne i omlag 50 land. IDMCs omfattende database er tilgjengelig via internett, samt i den årlige publikasjonen Global Overview. Databasen er den fremste kilden til informasjon om internt fordrevne internasjonalt og blir brukt som referanseverktøy av både FN, regjeringer, internasjonale medier og akademiske institusjoner. IDMC lanserte også i 2013 rapporten «Global Estimate», som angir antallet som er fordrevne grunnet naturkatastrofer. IDMC har i løpet av 2013 utgitt en rekke spesialrapporter av både geografisk og tematisk karakter.

Media og kommunikasjon

Media er en viktig kanal både for å påvirke beslutningstakere og å nå ut til de brede lag av folket med kunnskap om flyktninger og internt fordrevne. Mediegjennomslaget i norske medier 2013 var om lag 50 prosent høyere enn året for, korrigert for den ekstraordinære oppmerksomheten knyttet til kidnappingshendelsen i 2012.

Som en konsekvens av at Flyktningshjelpen har blitt en større internasjonal aktør, har det internasjonale mediearbeidet blitt stadig viktigere. Flyktningshjelpens generalsekretær ved flere anledninger i 2013 rapportert direkte fra bl.a. Syria-regionen til kanaler som BBC og Al-Jazeera .

Flyktningshjelpen gir ut sitt eget utenriksmagasin, Perspektiv, både på engelsk og norsk som en respons på redusert utenriksdekning i tradisjonelle medier. Den norske utgaven distribueres blant annet via Narvesen, mens den engelske utgaven distribueres i samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) i deres nettverk internasjonalt.

I samarbeid med UNHCR deler Flyktningshjelpen årlig ut Nansen-prisen til en person eller organisasjon som har utmerket seg i arbeidet for mennesker på flukt. I 2013 gikk prisen til den kongolesiske nonnen Søster Angelique for sitt utrettelige arbeid for ofre for konflikten i Den demokratiske republikken Kongo. Prisen og prisvinneren ble omtalt av medier 79 ulike land.

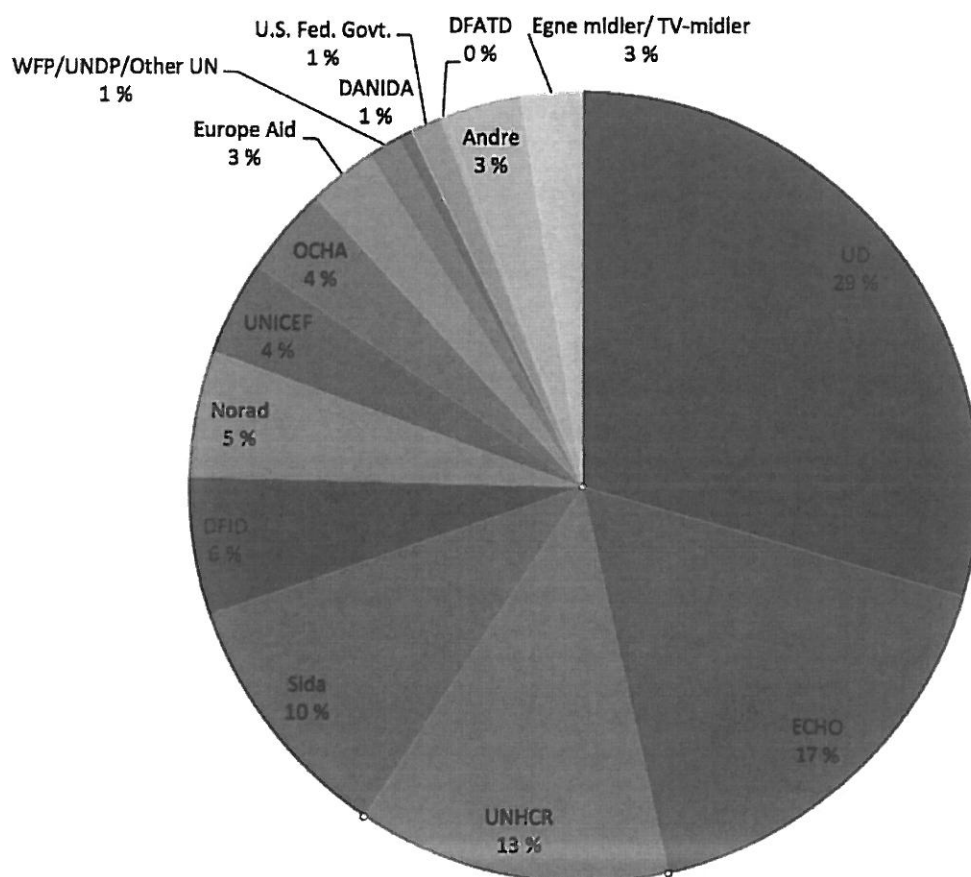
Økonomi og inntektsgrunnlag

Flyktningshjelpens brutto inntekter i 2013 på 1,88 milliarder kroner er 36 % høyere enn i 2012. 98 % av kostnadene gikk til formålet. Siden regnskapsåret 2008 har Flyktningshjelpen benyttet den foreløpige regnskapsstandarden for ideelle organisasjoner. I tråd med denne ble hele inntekten på 209 millioner kroner fra TV-aksjonen 2010 inntektsført i regnskapsåret 2010, selv om pengene skal brukes over 5 år. Årsresultatet viser et positivt resultat på 10,2 millioner kr. Annen egenkapital ble styrket med 43,2 millioner kr. Forskjellen skyldes at bruk av TV-aksjonsmidler tas fra Egenkapital med eksterne restriksjoner. Omløpsmidler utgjorde 853 millioner kroner ved utgangen av året, mot kortsiktig gjeld på 535 millioner kroner, altså et forhold på 1,6. Dette er tilfredsstillende. Likviditeten er god og organisasjonen har ingen langsiktig gjeld.

Organisasjonens virksomhet er eksponert for endringer i valutakurser, da en vesentlig del av både inntekter og kostnader er i utenlandsk valuta. Donorene bærer mesteparten av valutarisikoen, men organisasjonen inngår terminkontrakter for å redusere risikoen. Da organisasjonen ikke har rentebærende gjeld, vil stigende rente gi en bedring av resultatet.

Bred donorbase

I de senere årene har Flyktninghjelpen utvidet donorbasen til å inkludere stadig flere institusjonelle donorer. Dette er et strategisk satsningsområde, og styret har også brukt tid på dette arbeidet. Flere donorer gir Flyktninghjelpen mer sikkerhet og forutsigbarhet, og de ulike donorkravene har også ført til økt profesjonalitet i organisasjonen.

Utenriksdepartementet i Norge er fortsatt den største bidragsyteren og en meget viktig strategisk partner i de fleste programland, samt ved utsendelse av personell til FN. Flyktninghjelpen legger stor vekt på å videreutvikle dette gode samarbeidet, men det målrettede arbeidet med å øke bevilgninger fra utenlandske donorer ga positiv utvikling også i 2013 og organisasjonen mottok betydelig mer midler fra utenlandske enn fra norske donorer. De største utenlandske bidragsyterne var EU-systemet, hvor ECHO var den klart største, diverse FN-organisasjoner, hvor UNHCR var den største, og myndighetene i Sverige og Storbritannia. Myndighetene i Danmark, USA, Sveits og Canada var også viktige bidragsytere. Aktivitetsnivået økte kraftig også i 2013, primært på grunn av organisasjonens raske og kraftfulle respons på Syria-krisen

En viktig årsak til Flyktningshjelpens styrkede posisjon de siste årene, er den økte handlefriheten bidragene fra de private fadderne gir. Selv om de utgjør en liten del av de samlede inntektene er disse fleksible midlene helt avgjørende for at Flyktningshjelpen skal kunne opprettholde sin evne til å reagere raskt og effektivt i nødhjelpsarbeidet for verdens flykninger og internt fordrevne. En annen viktig grunn til det gode resultatet i 2013 er at Flyktningshjelpen gjennomførte den sterke økningen i aktivitetsnivå uten en tilsvarende økning i administrasjonskostnader.

Inntektene fra TV-aksjonen 2010 vil ha stor betydning for Flyktningshjelpens aktivitetsnivå og økonomi også de neste årene. Midlene plasseres i henhold til Flyktningshjelpens og NRKs Innsamlingsråds plasseringsinstrukser.

Regnskapet bygger på en forutsetning om fortsatt drift og styret bekrefter at denne forutsetningen er til stede.

Organisasjon og personell

Per 31.12.2013 hadde organisasjonen totalt 3879 ansatte. 3266 var nasjonalt ansatte, 237 internasjonalt ansatte ved landkontorene, 170 ansatte arbeidet ved hovedkontoret i Oslo og 206 var på det tidspunktet sendt ut gjennom beredskapsstyrkene.

Arbeidsmiljø

Flyktningshjelpen jobber aktivt for å ivareta et godt arbeidsmiljø i organisasjonen, noe som er forankret i den nye HR-policyen for organisasjonen som ble utviklet i 2013. I løpet av året rekrutterte Flyktningshjelpen ved hovedkontoret totalt 213 personer, hvorav 152 personer ble rekruttert til oppdrag ved landkontorene, mens 61 ble rekruttert til arbeid ved hovedkontoret. Dette kommer i tillegg til den utstrakte rekrutteringen som foregår ved de ulike landkontorene.

Den årlige arbeidsmiljøundersøkelsen ble i 2013 ytterligere utvidet til å omfatte flere nasjonalt ansatte ved landkontorene. Svarprosenten var 77 prosent, og resultatene gir dermed et meget godt grunnlag for å vurdere styrker og svakheter i organisasjonen, samt å kunne se eventuelle effekter av de organisasjonsutviklingstiltakene organisasjon iverksetter.

Resultatene for 2013 viser at ansatte i Flyktningshjelpen har en meget høy motivasjon, er tilfreds med arbeidssituasjonen og opplever at jobben de gjør er meningsfull. Ansatte føler stor grad av tilhørighet og identifiserer seg med Flyktningshjelpens mål og verdier. Undersøkelsen synliggjør også noen forbedringsområder og det har blitt satt i verk tiltak for å imøtekomme disse. Omorganiseringssprosjektet vil tydeliggjøre roller, ansvar og beslutningsprosesser. Videre er det utviklet et nytt verktøy for performance management som skal imøtekomme behovet for bedre og hyppigere tilbakemelding til de ansatte.

Lederne ved både hovedkontoret og utekontorene gjennomførte også i 2013 medarbeidersamtaler med sine ansatte. Ledelsen har faste møter med fagforeningene, og generalsekretæren holder jevnlig allmøter for staben ved hovedkontoret. Arbeidsmiljøutvalget (AMU) har hatt fire møter i løpet av året og har blant annet behandlet følgende saker: Statistikk på sykefravær og turnover, vernerunde, omorganiseringssprosessen, flytteprosjektet samt arbeidsmiljøundersøkelsen.

Sykefravær

Sykefraværet ved hovedkontoret var 3,27 prosent i 2013, mot henholdsvis 4,83 prosent i 2012, 4,3 prosent i 2011 og 2,9 prosent i 2010. Mulighetene og forpliktelsene som ligger i avtalen om inkluderende arbeidsliv er blitt videreført. Det medfører blant annet et kontinuerlig

fokus på å følge opp ansatte med sykefravær, med mål om å ivareta og hjelpe langtidssyke tilbake i arbeid.

Likestilling, diskriminering og tilgjengelighet

Kjønnsfordelingen ved hovedkontoret per 31.12.2013 er 65 prosent kvinner og 35 prosent menn. På landdirektørnivå er det 13 prosent kvinner og 87 prosent menn, mens det blant mellomledere med personalansvar ved hovedkontoret er 43 prosent menn og 57 prosent kvinner. Ledergruppen ved hovedkontoret besto i det meste av 2013 av tre kvinner og tre menn. Styret består av 56 prosent kvinner og 44 prosent menn. Lønnsmessig ligger menn og kvinner ved hovedkontoret tilnærmet likt innenfor henholdsvis saks- og rådgivergruppen og i gruppen over ansatte med personalansvar.

Flyktningshjelpen legger vekt på å sikre mangfold blant de ansatte og etterstreber å ansette medarbeidere med ulike bakgrunn. Å tydeliggjøre engelsk som arbeidsspråk ved hovedkontoret har bidratt til et økt mangfold. Ved hovedkontoret har 18 prosent innvandrerbakgrunn, definert som personer som selv har innvandret til Norge eller har foreldre som begge er født utenfor Norge. Organisasjon har en HR-policy som skal sikre like muligheter og rettigheter og hindre diskriminering på bakgrunn av etnisk opprinnelse, nasjonalitet, språk, religion og livssyn. Per i dag har Flyktningshjelpen ikke ansatte ved hovedkontoret med nedsatt funksjonsevne.

Styrets sammensetning

Styret besto i 2013 av:

- Idar Kreutzer (styreleder)
- Gisele Marchand (nestleder)
- Kaci Kullmann Five
- Ahmed A. Madar
- Cecilie Hellestveit
- Trygve G. Nordby (til og med 25.2.2013)
- Leiv Lunde (fra og med 25.2.2013)
- Laila Bokhari (fra og med 25.2.2013 til og med 15.10.2013)
- Per Byman (fra og med 8.3.2013)
- Petra Storstein (ansattvalgt representant)
- Ingvill Frederiksen (ansattvalgt representant)
- Merethe Nedrebø (vara - ansattvalgt representant)
- Stine Paus (vara - ansattvalgt representant)

25. februar ble Per Byman valgt inn i Flyktningshjelpens styre. Laila Bokhari trakk seg fra styret i midten av oktober grunnet nye stilling som statssekretær ved statsministerens kontor. I styremøtet 2. desember ble Ahmed A. Madar og Cecilie Hellestveit gjenvalgt for en ny mandatperiode, i samme møte ble Lisa Ann Cooper valgt inn i Flyktningshjelpens styre fra 2014.

Styret har i 2013 hatt seks ordinære styremøter, to ekstraordinære styremøter, og to styreseminarer. 80 saker har blitt behandlet av styret i 2013. 2013 var preget av godt samarbeid mellom styret og administrasjonen. Det var et hektisk år preget av at generalsekretær Elisabeth Rasmussen gikk av, en mellomperiode der Toril Brekke var konstituert generalsekretær før Jan Egeland var på plass som ny generalsekretær i midten av august. Styret ønsker å uttrykke en stor takk til alle medarbeidere for en meget god innsats.

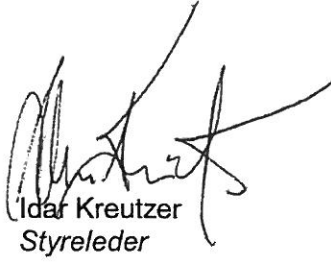
Utsikter for neste virksomhetsår

Flyktninghjelpen vil ha de samme strategiske målene for 2014 som i 2013: nå flere mennesker med rask og relevant nødhjelp gjennom våre programaktiviteter; styrke fordrevnes rettigheter og situasjon gjennom målrettet talsmansarbeid; og støtte FN, regionale institusjoner og nasjonale myndigheter beredskapsstyrkene.

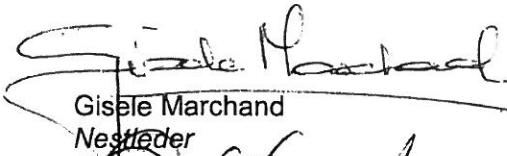
Et sentralt virkemiddel for å styrke den humanitære innsatsen er å øke kapasiteten til Rapid Response Teamet slik at organisasjonen kan respondere på nye humanitære utfordringer i flere regioner samtidig.

I en sektor som er preget av mindre penger grunnet finanskrisen og økte krav til profesjonalitet, blir konkurransedyktighet og kvalitet stadig viktigere. Flyktninghjelpen vil derfor ytterligere styrke arbeidet opp mot donorer i 2014, blant annet gjennom de nye representasjonskontorene.

Oslo, 9.mai 2014

Idar Kreutzer
Styreleder

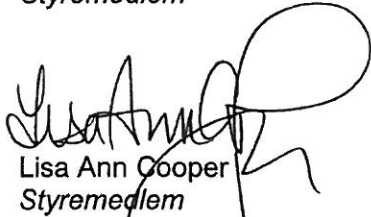
Gisele Marchand
Nestleder

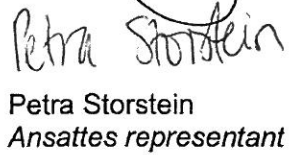
Cecilie Hellestveit
Styremedlem

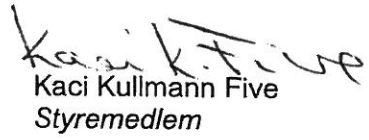
Per Byman
Styremedlem

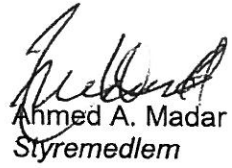
Lisa Ann Cooper
Styremedlem

Petra Storstein
Ansattes representant

Kaci Kullmann Five
Styremedlem

Ahmed A. Madar
Styremedlem

Leiv Lunde
Styremedlem

Ingvill Frederiksen
Ansattes representant

Jan Egeland
Generalsekretær